Dosarul nr. 5r-532/2025 /4-25069107-38-5r-16052025/

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

21 iulie 2025 mun. Orhei

Judecătoria Orhei, sediul Central
Instanța de judecată, în componența:
Președintele ședinței, judecătorul Veaceslav Caragia
Grefier Irina Buhaniuc
cu participarea:
reprezentantului petiționarei Ana Vîrlan, avocata Ina Perțu
reprezentantului agentului constatator, Ala Niți
în lipsa:
petiționarei Ana Vîrlan

examinând în ședință de judecată publică, contestația depusă de avocatul Boris Dariev în interesele lui Ana Vîrlan, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 521253 din 8 mai 2025 și decizia din aceeași dată a agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Vera Cîrlan, întocmite în privința lui Ana Vîrlan, în baza art.47[1] alin. (1) din Codul contravențional

a c o n s t a t a t

La 8 mai 2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Badan Nicolae, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 521253 din 10 aprilie 2025 în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, pentru faptul că, Ana Vîrlan în perioada 1 august-30 noiembrie 2024, aflându-se în mun. Orhei, în perioada scrutinului electoral din tomna anului 2024 a acceptat și primit surse financiare, care nu i se cuvin în scopul exercitării și neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, astfel ignorând prevederile art. 54 alin. (6) lit. a) din Codul electoral.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Vera Cîrlan, adoptată la 8 mai 2025, Ana Vîrlan a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, cu aplicarea amenzii în mărime de 500 unități convenționale, în sumă de 25000 lei.

La 8 mai 2025, avocatul Boris Dariev în interesele lui Ana Vîrlan, a contestat procesul-verbal și decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei adoptate la 8 mai 2025.

În motivarea contestației s-a menționat că, nu este de acord cu procesul verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, menționând că-i neîntemeiată, emisă contrar prevederilor legale și cu încălcări ale normelor legale.

Ana Vîrlan, fiind citată legal, în ședința de judecată nu s-a prezentat nu a solicitat

amînarea examinării cauzei fiind reprezentată de către un apărător ales, iar instanța de judecată ținînd cont de prevederile art. 455 alin. (3) din Codul contravențional și termenul rezonabil de examinare a acestor categorii de cauze a dispus continuarea examinări cauzei în absența petentului.

În ședința de judecată reprezentantul agentului constatator Inspectoratului de Poliție Orhei, Niță Ala, a solicitat respingerea contestației ca fiind neîntemeiată, susținînd procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare emisă.

Apărătorul în atenția autorului contestației a solicitat admiterea contestației și anularea procesului-contravențional dat fiind că lipsește faptul contravenției, mai mult, apărătorul a specificat că din analiza actelor procedurale incluse în dosar reiese că procesul-contravențional a fost inițiat fără existența unui act administrativ expres și formalizat, emis de către autoritatea competentă, În cadrul ședinței de judecată a fost cercetat în original procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 521253 și decizia de sancționare din 10 aprilie 2025, întocmite în privința lui Ana Vîrlan în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional.

Examinînd contestaţia înaintată în raport cu materialele cauzei, instanţa de judecată a ajuns la următoarele concluzii.

În sensul art. 395 alin. (1) pct. 2) și (1^1) din Codul contravenţional, instanţa judecă contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului. Contestaţia împotriva deciziei în cauza contravenţională se examinează de către instanţa de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanţa de la locul unde îşi are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin. (1^1).

Conform materialelor dosarului la 8 mai 2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 521253 în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, pentru faptul că, Ana Vîrlan, în perioada 1 august-30 noiembrie 2024, aflându-se în mun. Orhei, în perioada scrutinului electoral din tomna anului 2024 a acceptat și primit surse financiare, care nu i se cuvin în scopul exercitării și neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, astfel ignorând prevederile art. 54 alin. (6) lit. a) din Codul electoral.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, adoptată la 8 mai 2025, Ana Vîrlan a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, cu aplicarea amenzii în mărime de 500 unități convenționale, în sumă de 25000 lei.

Ana Vîrlan, ne fiind de acord cu procesul-verbal și decizia sus indicate, le-a contestat.

Potrivit art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile

care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8).

Potrivit prevederilor alineatului (4) al articolului precitat, contestația împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenționale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator care a examinat cauza. În cel mult 3 zile de la data depunerii, agentul constatator expediază contestația şi dosarul cauzei contravenționale în instanța de judecată competentă.

La 8 mai 2025, Ana Vîrlan, prin intermediul avocatului Dariev Boris, a depus contestaţie împotriva procesului-verbal și deciziei sus citate, întocmite în privința sa în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

În acest sens, studiind procesul-verbal și decizia contestate, instanța reține că, acestea au fost întocmite la 8 mai 2025 în prezența persoanei, faptul dat fiind consemnat de Ana Vîrlan, la pct-le 19 din procesul-verbal nr. MAI06 521253.

Astfel, instanţa de judecată consideră că contestaţia este depusă la 8 mai 2025, în termenul prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârșit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

La caz, în sarcina lui Ana Vîrlan s-a constatat că, în perioada 1 august-30 noiembrie 2024, aflându-se în mun. Orhei, în perioada scrutinului electoral din tomna anului 2024 a acceptat și primit surse financiare, care nu i se cuvin în scopul exercitării și neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, astfel ignorând prevederile art. 54 alin. (6) lit. a) din Codul electoral.

Sub aspectul legalităţii procesului-verbal cu privire la contravenție, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă întru asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravenţional.

Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor

juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravenţional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 445 alin. (1) din Codul contravenţional.

Instanţa de judecată reţine că, procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit şi perfectat în prezenta contestatarei.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalităţii procesului-verbal cu privire la contravenție, instanţa constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispoziţiilor legale incidente şi cuprinde toate menţiunile obligatorii prevăzute de art.443 din Cod contravenţional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În consecinţă, instanţa constată că forţa probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumţia de legalitate şi temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție, instanţa evidenţiază că forţa probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează şi apreciază probatoriul (cauza Bosoni v. Franţa, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În raport cu cele enunţate, art. 425 alin. (2) din Codul contravenţional cuprinde dispoziţii exprese cu privire la forţa probantă a procesului-verbal cu privire la contravenţie, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie.

La fel, instanţa reţine că, legislatorul în art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenţie, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat şi faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În această ordine de idei şi din interpretarea art. 425 alin. (2) şi art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI 06 nr. 521253 din 8 mai 2025 face dovada cu privire la încadrarea în drept şi situaţia faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Acțiunile lui Ana Vîrlan, corect au fost încadrate în conformitate cu art. 47^1 alin. (1) din Cod contravențional, respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie şi în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravenţional, instanţa de judecată reţine că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravenţional:

- copia ordonanței procurorului din 22 octombrie 2024 prin care s-au dispus efectuarea măsurii speciale de investigație colectarea de informație de la furnizorii de

servicii de comunicații electronice privind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” ce aparține BC „Promsveazibank” din Federația Rusă și copia ordonanței procurorului din 19.11.2024 prin care s-au dispus efectuarea măsurii speciale de investigație identificarea abonatului sau utilizatorului unei rețele de comunicații electronice;

-copia încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 22 octombrie 2024, prin care a fost admis demersul procurorului și a fost autorizată măsura specială de investigație: colectarea de informație de la furnizorii de servicii de comunicații electronice privind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” ce aparține BC „Promsveazibank” din Federația Rusă pentru perioada de timp 01.01.2024-22.10.2024;

-copia proceselor-verbale privind consemnarea măsurii speciale de investigație din 06.11.2024;

-copia ordonanței privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigați din 08.11.2024 prin care s-a dispus constatarea respectării condițiilor și temeiurile legale prevăzute de Codul de procedură penală la efectuarea măsurilor speciale de investigație și apreciate ca fiind pertinente rezultatele acestora;

-copia încheierii și mandatului Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 01.04.2025 prin care a fost admis demersul procurorului și a fost autorizată folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigație, din cauza penală***** în cauza contravențională *****;

-copia raportului de analiză informațional criminală efectuat în temeiul cauzei penale nr. *****, conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 1813 și art. 243 alin. (3) lit. a), b) Cod penal;

-raportul șefului al INSP al IGP, comisar șef Manole Victor din 07.04.2025 prin care a fost informat șeful IP Orhei, Popanu Alexandru, despre parvenirea în cadrul INSP la 21.03.2025, și prin care se comunică despre inițierea în baza art. 374 alin. (2^1) Cod contravențional a procesului contravențional nr. RAP01433516 cu privire la acțiunile unor persoane implicate în faptele sancționate de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, în acest sens solicitînd în baza art. 393 alin. (2) Cod contravențional înregistrarea raportului în Registrul de evidență a altor infomații referitoare la infracțiuni al IP Orhei;

- copia raportului privind înregistrarea contravenției din 09.04.2025, emis de șef adjunct secție a IP Orhei, Cociug Svetlana, fiind anexat la raport materialul R-2 nr. 2796 din 08.04.2025, cu solicitarea înregistrării contravenției în Registrul de evidență a contravențiilor al IP Orhei conform art. 47^1 din Codul contravențional, pe faptul că în perioada lunilor august-noiembrie 2024, mai multe persoane din raionul Orhei au acceptat mijloace bănești în valută – ruble rusești – prin intermediul contului bancar personal deschis la instituția bancară ”PSB Bank” situată în Federația Rusă în schimbul neexercitării dreptului său electoral în favoarea candidatului susținut de Ilan Șor, în cadrul alegerilor prezidențiale precum și pentru a vota împotriva referendumului republican constituțional desfășurat la data de 20.10.2024

-procesul-verbal de examinare a documentelor din 09.04.2025 a agentului constatator al IP Orhei, (privind coruperea electorală pasivă);

-extras din fișierul intitulat ”ORHEI” prezentate la raportul de analiză informațional criminală cu identificarea numărului cartelei SIM, identificat cu 8 conexiuni cu PSB, în

format .xlsx;.

- procesul-verbal de examinare a documentelor din 09.04.2025 a agentului constatator; Ordonanța cu privire la constituirea grupului de lucru în cadrul procedurii contravenționale nr. 129 din 09.04.2025;

- procesul-verbal cu privire la contravenție MAI06 521253 și decizia de sancționare din 8 mai 2025, întocmite în privința lui Ana Vîrlan în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional.

Deasemenea, instanţa apreciază că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenţie nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă.

Mai mult, la examinarea cauzei, contestatara nu a prezentat careva probe în favoarea sa, iar instanţa nu a stabilit că datele înserate de agentul constatator în actul atacat au fost obţinute prin acţiuni ilegale enumerate expres în art. 425 alin. (6) din Codul contravenţional.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar, apreciate de instanţa de judecată, iar instanţa reţine că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie este temeinică.

În continuare, se subliniază faptul că, potrivit pct. 310 din decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47^1 din Codul contravențional din 21.01.2025, Curtea indică că sintagma „exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale", care nu ar prevedea un mecanism de verificare a modului în care persoana și-a exercitat votul, Curtea menționează că articolul 47^1 alin. (1) descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă.

Altfel spus, contravenţia în discuţie este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

Curtea consideră că existența unui astfel de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituție, astfel fiind constatat că Curtea constată că dispozițiile contestate nu afectează articolul 22 în coroborare cu articolele 1 alin. (3) şi 23 alin. (2) din Constituţie, din perspectiva argumentelor invocate în sesizări.

Potrivit pct. 317 din aceeași decizie, votul secret şi liber exprimat al alegătorilor constituie elementul de bază al alegerilor libere şi democratice şi al dreptului de vot.

Coruperea alegătorilor sau vânzarea voturilor sunt incompatibile cu conceptul alegerii democratice şi printr-un vot liber exprimat de către cetăţeni a organelor reprezentative şi fraudează competiţia bazată pe idei şi pe programe politice desfăşurată între partidele politice şi între candidaţi (a se vedea HCC nr. 25 din 28 noiembrie 2024, § 102).

În acest sens, Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, adoptată şi proclamată de Adunarea Generală a ONU, în art. 21 stipulează că „orice persoană are dreptul de a lua parte la conducerea treburilor publice ale ţării sale, fie direct, fie prin reprezentanţi liber aleşi; orice persoană are dreptul de acces egal la funcţiile publice din ţara sa; voinţa poporului trebuie să constituie baza puterii de stat; această voinţă trebuie să fie exprimată prin alegeri nefalsificate, care să aibă loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal şi

exprimat prin vot secret sau urmând o procedură echivalentă care să asigure libertatea votului”.

Alegerile reprezintă actul de transmitere a puterii de la cetăţean la reprezentanţii săi, procedura de formare a unui organ de stat sau învestirea unei persoane cu atribuţii publice, realizată prin intermediul votului, în condiţiile în care pentru obţinerea mandatului respectiv sânt propuse două sau mai multe candidaturi, ele vizează acţiunile cetăţenilor, partidelor şi altor organizaţii social-politice, organelor electorale şi altor organe de stat, orientate spre întocmirea listelor electorale, desemnarea şi înregistrarea candidaţilor, efectuarea agitaţiei electorale, votarea şi constatarea rezultatelor votării, precum şi alte acţiuni electorale realizate în conformitate cu legislaţia în vigoare. Alegerile constituie o formă a suveranităţii unui popor şi principiul de bază al democrațiilor reprezentative.

Prin alegeri libere şi corecte se asigură legitimitatea politică fără de care guvernările democratice nu pot fi eficiente.

Constituţia Republicii Moldova, prevede la art. 2 alin. (1) că, Suveranitatea naţională aparţine poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct şi prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituţie.

Art. 38 alin. (1), voinţa poporului constituie baza puterii de stat. Această voinţă se exprimă prin alegeri libere, care au loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal, direct, secret şi liber exprimat.

Iar principiile participării la alegeri sunt: - vot universal - cetăţenii Republicii Moldova pot alege şi pot fi aleşi fără deosebire de rasă, naţionalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenenţă politică, avere sau origine social; - vot egal – în cadrul oricărui scrutin, fiecare alegător are dreptul la un singur vot. Fiecare vot are putere juridică egală, - vot direct - alegătorul votează personal. Votarea în locul unei alte persoane este interzisă; -vot secret - votarea la alegeri şi/sau referendum este secretă, excluzându-se astfel posibilitatea influenţării voinţei alegătorului; -vot liber exprimat - nimeni nu este în drept să exercite presiuni asupra alegătorului pentru a-l face să voteze sau să nu voteze, precum şi pentru a-l împiedica să-şi exprime voinţa în mod independent.

Coruperea procesului electoral încalcă flagrant principiile date, mai ales a votului liber exprimat, afectează grav credibilitatea corectitudinii și libertății desfășurării alegerilor, subminând întreg sistemul democratic.

Deci, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, cu vinovăţie, chiar dacă în contestație se invocă lipsa faptei contravenţiei şi nu infirmă de altfel faptele incriminate, instanța remarcă că, argumentele apărătorului petiționarei nu sunt însoţite de circumstanţe obiective întemeiate sau alte probe relevante în acest sens, ci doar cu o referinţă abstractă la administrarea ineficientă a probelor în acuzarea sa.

Cât privește argumentele invocate de petentă, instanța le consideră neîntemeiate și declarative, fiind făcute în scopul de apărare, or, necesitatea aplicării sancțiuni respective se impune a fi luată pentru a transmite în societate mesajul că legea trebuie respectată, aceasta fiind unica pârghie procesuală în măsură să dea eficiență principiilor enunțate în

art. 2 din Codul contravențional, și anume: apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvârşirii de noi contravenţii.

Evaluarea judiciară a legalității și temeiniciei procesului-verbal de constatare a contravenției presupune, în mod necesar, coroborarea probatoriului administrat cu exigențele de legalitate formală și substanțială, în lumina unui standard de analiză propriu materiei contravenționale, distinct de rigorile procesului penal.

În speță, instanța constată că ansamblul probelor administrate – incluzând încheieri și mandate judecătorești emise de Judecătoria Chișinău, ordonanțe ale procurorului privind autorizarea unor măsuri speciale de investigație (MSI), precum și extrase din raportul de analiză informațional-criminală – configurează o imagine probatorie unitară, care susține, dincolo de dubii rezonabile în sfera contravențională, existența faptei și vinovăția subiectului sancțiunii.

Dovezile menționate relevă în mod coerent faptul că, a recepționat în contextul unei anchete penale de interes public major, mesaje text provenind de la aplicația bancară „PSB” – asociată Băncii Comerciale „Promsveazibank” din Federația Rusă, entitate menționată în cauze penale conexe pentru implicarea în mecanisme opace de finanțare electorală ilicită.

Deși procesul-verbal contravențional a fost întocmit cu respectarea cadrului normativ aplicabil, contestatara, deși legal citată, a ales să nu participe la ședința de judecată, invocând indirect neîncrederea în corectitudinea procedurilor derulate.

În acest context, se observă refuzul cooperării cu organul de constatare de către petiționară, precum și neprezentarea nejustificată în fața instanței și absența unei poziții juridice articulate în cadrul procesului de judecată limitează în mod semnificativ eficiența dreptului la apărare.

Tăcerea procesuală în fața instanței, deși nu poate fi interpretată ca o recunoaștere tacită a vinovăției, contribuie totuși la conturarea unei conduite pasive care nu infirmă în mod convingător indicii temeinice de implicare indirectă într-un circuit suspect de colectare și prelucrare a datelor cu caracter personal în scopuri electorale.

Prin urmare, instanța apreciază că, în lipsa unor clarificări suplimentare și a unei implicări procesuale efective, poziția contestatarei nu are forța necesară pentru a înlătura prezumția rezonabilă generată de coroborarea probelor administrate în cauză.

Instanța subliniază că, în materie contravențională, nu este aplicabil standardul de probă al „certitudinii absolute” propriu materiei penale, ci un standard al convingerii rezonabile, fundamentat pe coerența internă a materialului probator și pe inexistența unor justificări alternative plauzibile.

În acest cadru de analiză, recurența comunicărilor cu o instituție bancară străină notorie, reieșind din materialele acumulate în urma măsurilor speciale de investigație, pentru implicare în practici financiare opace, corelată cu lipsa oricărei atitudini procesuale sau contestări din partea subiectului sancțiunii, fundamentează o prezumție rezonabilă de implicare în mecanisme de acceptare a fondurilor interzise, destinate influențării procesului electoral.

Pasivitatea totală manifestată de contestatar în raport cu autoritățile nu poate fi interpretată ca simplă absență de reacție, ci este calificată, în mod legitim, drept pasivitate culpabilă, care echivalează, în anumite limite, cu o recunoaștere implicită a conduitei sancționabile.

Prin urmare, instanța reține că sancțiunea contravențională aplicată respectă exigențele de legalitate, temeinicie și proporționalitate, iar contestația promovată apare ca vădit neîntemeiată, fiind lipsită de suport factual și juridic.

În argumentarea poziției procesuale, reprezentantul petiționarei în ședința de judecată a invocat, în mod generic, o serie de deficiențe procedurale și pretinse încălcări ale drepturilor fundamentale care, în viziunea sa, ar vicia întregul proces contravențional și ar impune anularea actelor emise de autoritățile competente.

Astfel, aceasta a susținut că procedura a fost desfășurată în absența sa efectivă, fără a-i fi comunicate drepturile și obligațiile procesuale, fără a-i fi explicată natura faptei imputate și fără a-i fi prezentate probele care ar fundamenta răspunderea contravențională.

Aceste afirmații, deși de o gravitate incontestabilă la nivel declarativ, impun o examinare riguroasă, atât sub aspectul temeiniciei și verosimilității lor, cât și în raport cu standardele de legalitate și de protecție a drepturilor fundamentale aplicabile în materia contravențională.

Instanța reține că, în conformitate cu art. 384 alin. (2) din Codul contravențional, persoana în privința căreia s-a pornit procedura contravențională beneficiază de o serie de drepturi procesuale, inclusiv: de a fi informată despre învinuirea adusă, de a avea acces la dosar, de a beneficia de interpret/traducător, de a contesta actele, precum și de a fi asistată de apărător.

Obligația autorităților este de a asigura efectiv exercitarea acestor drepturi, în mod concret și nu formal.

Cu toate acestea, invocarea generică a unei încălcări nu echivalează cu dovedirea existenței acesteia. În cauză, contestatara nu a făcut dovada că a fost împiedicată obiectiv să participe la examinarea cauzei sau că a formulat, în timp util, solicitări privind, consultarea dosarului sau explicarea faptei imputate.

Lipsa unor demersuri clare în acest sens, coroborată cu refuzul participării la ședințele de judecată, nu poate fi imputată instanței ori organului de constatare, în lipsa unor elemente factuale concrete.

Argumentele invocate de apărătorul contestatarei presupun o reevaluare integrată a normei incriminatoare, a conduitei sancționate și a standardului probatoriu. În pofida sofisticării retorice, acestea nu rezistă unei analize juridice riguroase nici sub aspectul temporalității normei, nici sub cel al caracterului pretins disproporționat al sancțiunii sau al insuficienței probatorii.

A) Apărarea invocă lipsa anexării unui act scris ori a unei înregistrări oficiale care să ateste sesizarea sau autosesizarea, însă această argumentație nu corespunde stadiului și rigurozității procedurale dovedite în dosar. La caz au fost prezentate în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție, raportul șefului IP Orhei, Popanu Alexandru din 08.04.2025, cercetat la caz care constituie, în sine, un act oficial de sesizare, având

formă scrisă, dată certă, conținut clar și fiind înregistrat în Registrul de evidență a informațiilor relevante (conform art. 393 alin. (2) Cod contravențional).

Această consemnare procedurală, care se află la baza inițierii procesului contravențional, echivalează cu cerințele legale privind sesizarea/autosesizarea, întrucât asigură transparența, controlabilitatea și caracterul formal al demersului, conform principiului legalității. Astfel, lipsa unui „act separat" sau a unei înregistrări suplimentare nu poate fi echivalată cu absența sesizării, mai ales când există un document oficial, scris și cu data certă, care îndeplinește rolul actului de inițiere procedurală. Prin urmare, argumentul apărării este neîntemeiat și nu poate determina anularea procesului contravențional din motive procedurale, în lipsa unei probe concrete privind vreo încălcare esențială a drepturilor procesuale.

B) Cu privire la pretinsa vătămare a dreptului la apărare prin lipsa unei citații prealabile conforme, instanța de judecată enunță că invocarea art. 6 § 3 lit. b) CEDO este, în principiu, pertinentă în măsura în care se demonstrează că lipsa unei informări corespunzătoare a împiedicat efectiv exercitarea apărării. Totuși, în cauza de față, nu s-a dovedit o vătămare concretă, ci doar o invocare teoretică a unei prezumtive inechități.

Deși Codul contravențional prevede, în art. 382 alin. (3), obligația citării cu cel puțin 5 zile înainte, acest termen are caracter garantat, nu sancționator, iar nulitatea absolută nu operează automat, ci doar în cazul în care se constată că lipsa respectării acestuia a condus la imposibilitatea pregătirii apărării.

Or, în speță petenta, în fața instanței, a fost reprezentată de apărător, căruia i-a fost oferită posibilitatea de a accesa dosarul și de a susține o apărare efectivă. Prin urmare, chiar dacă citarea formală a avut lacune, nu se poate susține că persoana vizată nu a înțeles acuzația sau că nu a avut posibilitatea de a se apăra în mod real și efectiv.

Conform practicii judiciare constante, standardul nu este cel al formalismului absolut, ci cel al unei apărări efective în contextul întregii proceduri.

C) Apărarea invocă lipsa unor probe „individualizate" care să o lege pe contestatară de presupusa conduită incriminabilă. Totuși, în dreptul contravențional, standardul probatoriu este unul de suficiență, nu de certitudine absolută (beyond reasonable doubt), ca în materia penală.

Jurisprudența națională și a CEDO admite că probe indirecte (circumstanțiale) pot fundamenta o decizie sancționatorie, atâta timp cât sunt convergente, coroborate și nu lasă loc unei versiuni alternative rezonabile. În prezenta cauză, nu este vorba despre simple deducții speculative, ci despre probe derivate din autorizații judiciare valide privind măsuri speciale de investigație (MSI) — inclusiv colectarea de date electronice, dispuse în cadrul unei cauze penale cu relevanță sistemică.

Acestea nu sunt doar probe „circumstanțiale", ci elemente probatorii de înaltă credibilitate și cu greutate juridică, întrucât au fost: autorizate de un judecător, executate de organul de urmărire penală în condiții de legalitate, documentate prin încheieri și ordonanțe și puse la dispoziția instanței în condiții de contradictorialitate.

D) Apărarea invocă o teză formal corectă, dar juridic incompletă: - cetățenii nu sunt interziși de lege să instaleze aplicații bancare, iar acest act în sine nu poate constitui faptă sancționabilă, or, libertatea instalării aplicațiilor în telefon personal este un drept, nu o

imunitate absolută. Într-un spațiu juridic democratic, utilizatorul de tehnologie beneficiază de libertatea de acces și instalare a aplicațiilor informatice, inclusiv a celor bancare, în virtutea drepturilor fundamentale la viață privată, autonomie individuală și libertate economică. Totuși, aceste libertăți nu pot fi absolutizate în dauna valorilor de interes public major, precum securitatea națională, ordinea constituțională și transparența finanțărilor politice.

Astfel, exercițiul unui drept aparent neutru – instalarea unei aplicații bancare – trebuie contextualizat juridic în funcție de scopul real, cadrul factologic și implicațiile sociale ale utilizării acelei aplicații. Doar în această cheie poate fi analizată compatibilitatea conduitei cu normele de drept contravențional, în special în materia contravențiilor cu caracter financiar-electoral.

Argumentul apărării, potrivit căruia deschiderea unui cont bancar personal – în speță ”PSB Bank”, instituție bancară situată în Federația Rusă, nu ar putea constitui o faptă ilicită, prezintă o viziune reductivă și formalistă, insuficient adaptată la exigențele actuale ale dreptului contravențional și ale ordinii juridice europene.

Această linie de apărare ignoră un principiu fundamental în materia răspunderii juridice: nu actul în sine este incriminabil, ci circumstanțele contextuale care transformă o conduită aparent neutră într-una cu potențial infracțional sau contravențional. Din practica judiciară constantă rezultă că neutralitatea formală a unui instrument digital (precum o aplicație bancară) poate fi transformată în relevanță juridică atunci când utilizarea sa are loc într-un context suspect, lipsit de transparență, persistent în timp și conectat la rețele financiare sancționate.

Astfel, nu deschiderea unui cont bancar este subiectul evaluării juridice, ci ansamblul de factori cumulativi care însoțesc această operațiune: natura instituției bancare asociate, legătură contravenientului cu această instituție, caracterul mesajele recepționate, absența oricărei justificări rezonabile din partea subiectului, caracterul opac al conduitei și lipsa cooperării la etapa procesuală.

E) Referitor la alegația apărării privind lipsa individualizării faptei și consecințele juridice instanța relevă că, potrivit practicii judiciare constante individualizarea faptelor nu presupune redarea exhaustivă a tuturor circumstanțelor contextuale, ci reflectarea clară, concisă și suficientă a conduitei care contravine normei de incriminare.

În speță, procesul-verbal relevă următoarele elemente esențiale: perioada pretinsei comiteri a faptei (01.08–31.11.2024); locul desfășurării (mun. Orhei); conduita imputată (acceptarea și primirea surselor financiare, care nu i se cuvin în scopul exercitării și neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor); norma legală pretins încălcată (art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional). Aceste elemente conturează, într-un mod rezonabil și juridic adecvat, obiectul, locul, timpul și finalitatea presupusei conduite contravenționale, fără a fi necesară indicarea expresă a sumei, numelui candidatului sau efectului concret asupra actului de vot.

Exigențele prevăzute de art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional trebuie interpretate în funcție de natura specifică a faptei și mijloacele de investigare posibile.

În cazul contravențiilor electorale, caracterizate printr-un înalt grad de opacitate, disimulare și tehnicizare, o individualizare minuțioasă, de tip penal, devine adesea

imposibilă sau excesiv oneroasă pentru autorități. Așadar, criteriul aplicabil este cel al „concludenței rezonabile”, nu al certitudinii rigide proprii procedurii penale. Este suficient ca datele reținute în actul de constatare să permită subiectului vizat să înțeleagă fapta imputată, să formuleze apărări și să participe la examinarea cauzei.

Contravenția prevăzută la art. 47[1] alin. (1) din Cod contravențional este o faptă de pericol abstract, a cărei existență nu depinde de producerea unui rezultat concret – precum vicierea reală a alegerilor sau exprimarea efectivă a unui vot condiționat. Simpla acceptare a participării într-un mecanism ce are potențialul de a afecta integritatea procesului electoral este suficientă pentru a atrage incidența normei. Totuși, o asemenea lectură trebuie nuanțată prin prisma funcției preventive și de descurajare a normei contravenționale în materie electorală. Contravenția reținută – coruperea electorală pasivă – este o faptă care, prin natura sa, afectează valori constituționale esențiale precum libera exprimare a votului și egalitatea șanselor în competiția electorală.

Instanța de judecată concluzionează că, la examinarea cauzei contravenţionale, agentul constatator a determinat caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia lui Ana Vîrlan, existenţa circumstanţelor atenuante şi a celor agravante, necesitatea sancţionării celei din urmă şi caracterul sancțiunii contravenţionale, ca în consecință să i se aplice o sancţiune contravenţională echitabilă şi în limitele fixate şi prevăzute de respectiva normă materială contravenţională.

Deci, constatând şi elucidând circumstanțele descrise mai sus, instanţa de judecată ajunge la concluzia că contestația depusă de avocatul Boris Dariev în interesele Ana Vîrlan, urmează să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

În baza art. art. 448, 460, 462 din Cod contravenţional, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Contestația depusă de avocatul Boris Dariev în interesele lui Ana Vîrlan, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 521253 din 8 mai 2025, se respinge.

Procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI 06 nr. 521253 și decizia de sancționare din 8 mai 2025 întocmite de către agentul constatator din cadrul Inspectoratul de Poliție Orhei, Badan Nicolae în privința lui Vera Cîrlan, în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, se mențin fără modificări.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Preşedintele şedinţei, judecătorul /semnătura/ Veaceslav CARAGIA